

Т. І. Нещерет

Параконьєв Костянтин Йосипович

ПАРАКОНЬЄВ Костянтин Йосипович (08. 09. 1920, с. Володимирівка Єлисаветградського пов. Миколаївської губ., нині Кропивницького р-ну Кіровоградської обл. — 22. 03. 1987, Запоріжжя) — актор, режисер. Народний артист УРСР (1979). Державна премія України імені Т. Шевченка (1970). Закінчив режисерський факультет Київського інституту театрального мистецтва (1966; викладачі [В. Неллі](#), [В. Харченко](#)). Під час 2-ї світової війни вивезений на примусові роботи на територію Польщі. Від 1945 працював у Кіровоградському імені М. Кропивницького (нині Кропивницький), від 1967 — у Запорізькому імені М. Щорса українських музично-драматичних театрах. П. — актор героїчного плану; майстер психологічного розроблення характерів сценічних героїв. У Запоріжжі на будинку на вул. Українська, № 8, у якому жив П., встановлено йому меморіальну дошку (художник *П. Чаговець*).

Основні ролі

Ярослав («Ярослав Мудрий» І. Кочерги), Платон Кречет, Роман Круча, Антоніо Террічіні («Платон Кречет», «Банкір», «Пам'ять серця» О. Корнійчука), Гірей, Апраш («Маруся Богуславка», «Циганка Аза» М. Старицького), Сатін («На дні» М. Горького), Федір Протасов («Живий труп» Л. Толстого), Карбишев («Коли мертві оживають» І. Рачади), Гетьман Іван Виговський, Ангел («Запорізька Січ», «Дикий Ангел» О. Коломійця), Тіт Андронік (однойменна п'єса В. Шекспіра); в кіно — Бардадим («Чоловік-дивак», 1962, режисер В. Кочетов, Одеська кіностудія художніх фільмів), Петро Коновченко («Сон», 1964, режисер В. Денисенко), Комісар Сава Іванович («Сімнадцятий трансатлантичний», 1974, режисер В.

Довгань; усі — Київська кіностудія художніх фільмів імені О. Довженка), Роман Круча («Банкір», 1970, режисер С. Сміян, «Укртелефільм»).

Основні вистави

«Чайка» А. Чехова, «Каса Маре» Й. Друце (обидві — 1962), «Мартин Боруля» І. Карпенка-Карого (1965), «Останні» М. Горького (1968), «А зорі тут тихі» Б. Васильєва (1972), «Забути Герострата» Г. Горіна, «Без вини винні» О. Островського (обидві — 1974), «Заграва над Хортицею» П. Ребра (1977), «В степах України» О. Корнійчука (1983).

Рекомендована література

1. Нещерет Т. Сходами творчої слави // Запоріж. правда. 1970, 10 берез.;
2. Гайдабура В. Театр імені М. О. Щорса. К., 1979;
3. Нещерет Т. Актор з великої літери // Запороз. Січ. 1995, 21 верес.

Бібліографічний опис:

Параконьєв Костянтин Йосипович / Т. І. Нещерет// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-878845>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).